

Motion till riksdagen 2005/06:Ub305

av **Ingemar Vänerlov (kd)**

ANT-kunskaper och andra förebyggande åtgärder

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av ANT-kunskap inom den högre utbildningen av lärare och inom pedagogutbildningar samt läkar-, socionom- och vårdhögskoleutbildningarna.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om andra förebyggande åtgärder mot ett ökande drogbruk.

Motivering

Elevernas konsumtion av alkohol, narkotika och tobak tenderar för närvarande att öka. En bidragande orsak är den bristfälliga utbildning som lärarkåren får i ANT (alkohol, narkotika och tobak) under lärarutbildningen och den numera närmast uteblivna fortbildningen som tidigare höll god kvalitet när läns skolnämndernas ANT-konsulter kunde påverka lärarnas fortbildning.

För att ge ungdomar argument och skapa medvetenhet om riskerna med såväl alkohol som tobak och narkotika krävs faktakunskaper som är sakliga och trovärdiga. Dessa kunskaper är viktiga i sig men också en bra grund för mer attitydpåverkande insatser. När det gäller att öka kunskaperna och påverka attityderna är skolan en av de absolut viktigaste resurserna. För att genomföra en bra ANT-undervisning är det viktigt att lärare erbjuds fortbildning så att de lättare kan klargöra inför sig själva vad de vill med sin droginformation och hur deras egna attityder påverkar undervisningen.

Det är en angelägen uppgift att intensifiera drogundervisningen och att göra ungdomarna medvetna om riskerna med ett omfattande berusningsdrickande och experimenterande med narkotika.

Undersökningar genomförda av CAN (Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning) bland elever i årskurs 9 under senare år visar att tonåringarna känner stort missnöje med den information de fått om ANT. År 2003

Fel! Okänt namn på

uppgav hela 40 % av eleverna i årskurs 9 att de inte haft någon ANT-undervisning.

Under ett antal år har detta missförhållande påtalats i riksdagen genom olika motioner och på andra vägar. Riksdagen har dock konstaterat att den haft föga möjlighet att direkt påverka kursplanerna eftersom detta delegerats till utbildningsenheterna. Det har numera fastslagits att statsbidraget till den högre utbildningen skall relateras till den utvärdering som de studerande gör i anslutning till kurserna och myndigheternas granskning av måluppfyllelsen i utbildningen. Därvid skulle riksdagen kunna påverka ANT-utbildningen genom att sätta ANT-kurser som ett kriterium bland andra för hur utbildningen totalt lyckats.

Det finns numera utomordentligt bra material och moderna metoder för att få till stånd en kvalitativt god undervisning om ANT. Inom nykterhetsrörelsen har det utbildats goda pedagoger och olika ANT-projekt inom ramen för Folkhälsoinstitutets projektbidrag har ökat antalet informatörer. Det är positivt med unga informatörer som står för en livsstil utan droger och som kan påverka elevernas attityder. Därför torde det finnas goda förutsättningar för att en kvalitativt god utbildning och information kan sättas in med omedelbar verkan. Det är riksdagens ansvar att ge en tydlig signal om att ANT-undervisningen inte får försummas i skola och högskoleutbildningar. Detta gäller också för läkar-, socionom- och vårdhögskoleutbildningarna.

Larmsignaler ljuder om ungdomars tilltagande drogbruk. Det behövs mer än de ideella organisationernas insatser och skolornas otillräckliga och ekonomiskt beskurna resurser för att möta de tilltagande drogproblemen. Det behövs rikstäckande kampanjer och många andra informationsåtgärder för att motverka ett ökande drogbruk bland ungdomar och de ökande sociala problemen.

ANT-problematiken och bristen på bra ANT-undervisning på landets skolor är alarmerande. Det brådskar med inte enbart bättre utbildning av lärare och annan personal utan också med akuta insatser. Snabbt framtagande av handlingsplaner och verkställande av dem krävs.

Stockholm den 23 september 2005

Ingemar Vänerlov (kd)